

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΤΣΤΗΡΙΩΝ.

Προοίμιον. Ο λίγοι ήμιν σήμερον οι ωδηγενόμοροι ἀρε πί τὸ αὖπον; μνήμης μαρτύρων ὑπηκληθμάν, καὶ δέοις ήμιν ψάντησεν. ἀλλὰ τὸ Διάτημα, εἰλλὰ ράθυμίας αὐτὸς ἐνέβαλε· μᾶλλον γέ τὸ Διάτημα, εἰλλὰ ράθυμίας αὐτὸς ἐνεπόδισεν. ὥστερ τὸ μαρτύριον, καὶ μιεγηγερμόν της ωφελέσεις δὲ δὲν διώατη κωλύσαμ. οἱ μάρτυρες τὸ ίδιον αἴμα ἔχεαν πάτερ τὸ ἀληθείας· καὶ σὺ γέ τε Βραχείας ὁδοῦ Διάτημα καταφρονῆσαν διώατη. ἐκεῖνοι τῶν κεφαλαίων ἀπέγεντο Διάτημα, σὺ γέ τὸ μικρὸν αἴπαντῆσαν θέλεις διάτημα Διάτημα τὸν δεωπότελον. ὁ δεωπότης Διάτημα σὲ ἀπέγενε, καὶ σὺ δι αὐτὸν ὄκνεῖς. μνήμη μαρτύρων, καὶ σὺ ράθυμεῖς, καὶ αἴνωπέπιωνας. δέον ἐσί σε ωδηγηθεῖσ, καὶ ιδεῖν τὸν διάβολον ηπιώμενον, καὶ μάρτυρειν τικῶντα, καὶ θεὸν δοξαζόμον, καὶ ἐκκλησίαν εεφαυγμήσαν. ἀλλ' αἱμαρτωλίς είμι, Φίλος, καὶ τὸ διώαμα αἴπαντῆσαν ἐπειδὴ αἱμαρτωλός εἰ, αἴπαντησον, ἵνα γέρη δίκαιος· τίς γέ τὸ αὐθρώπων αἴνου αἱμαρτίας, εἰπέ μοι; ή τὸν οἶδας, ὅπη καὶ αὐτὸι, οἱ τῷ θυσιαστείῳ ωφελεμένοις, αἱμαρτίας εἰσὶ ωφελωαδόις; σάρκα γάρ εἰσιν ἐνδεδυμόις, καὶ σώματι συμπεπλεγμόις, καὶ ημεῖς αὐτὸι, οἱ ὑπὲρ θρόνου καθήμοις, καὶ διδάσκοντες, αἱμαρτίας συμπεπλεγμένα. ἀλλ' οἴκι διπλωμάτοιμοι τὸ θεός Φιλαυθρωπίας, γέ δὲ αἴπανθρωπίαν αὐτῷ ωειδίοιμοι. Διάτημα γάρ τοτε καὶ αὐτὸς τὸς ιεροῖς πάντα δηλεύει παρεσκεύασεν ὁ θεός, ἵνα ἐξ ἀν αὐτοὶ πάχυτοι, καὶ τοῖς ὄλλοις συγγνώμησι διδῶσι. πόσις οἴκι αὐτὸν εἴη πεπλεγμένος καὶ αἱλογίας; ὅπη, αὐτὸν μὲν καθερωδός, η ὄρχιστης, η ἄλλος τοι τῶν τοιετῶν ημαῖς καλέσῃ, μὲν μαρτύρης αἴπαντες τρέχομδι, καὶ χάρειν αὐτῷ τὸ κλήσεως ἴσμδι, καὶ ημέρας ὄλον κλήρου τὸ ημισυ μέρος αἱναλίσκομδι, ἐκείνῳ μόνῳ ωφελεχοντες. Τὸ θεός γέ Διάτημα φητῶν καὶ διποτόλων ημιν διαλεγομόντος χασμάμενα, ὄκνομενα, καὶ ιλιγγωμόδι. καὶ σὺ μὲν ιπασθρόμω, οἴκι ὄρόφε πεπικεμόντος

τόπου